

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul

Sunt Domnul Învățătorul. Iau de la Tatăl și împart învățătura Sa la cei ce se hrănesc din cer, iar sfinții iau de la Mine și hrănesc și ei, cuvânt din cuvânt iau sfinții și dau și ei celor ce vor să ia și să-și hrănească cu Dumnezeu viața, căci viața este din cer, și fericiți sunt între oameni cei care știu de unde au viața și de unde trebuie să ia pentru ea ca să și-o hrănească și ca să aibă ei viață. Amin.

Mă așez cuvânt în cartea Mea cea de azi și stau în sfat ceresc cu poporul Meu și cu Ioan, Botezătorul Meu cel de la Iordan, care Mi-a pregătit calea spre arătarea Mea și a slavei Mele cu care M-am coborât între oameni acum două mii de ani. Cobor pe muntele Meu cel sfânt, cobor cu el acum, așa cum au coborât lângă Mine Moise și Ilie în ziua când am venit să-Mi las descoperită slava dumnezeirii Mele înaintea ucenicilor Mei pe muntele Tabor. O, tot așa cobor și azi, tot așa lucrez, ca pe Tabor lucrez, și-Mi tăinuiesc slava, pentru ca să pot lucra strângerea cuvântului Meu în cartea sa și să fie el pe pământ mărturisit de Dumnezeu, Care lucrează până la sfârșit lucrarea Sa.

Cobor cu învățătură pentru poporul cuvântului Meu. Așează-te, popor hrănit din cer, și ascultă cuvântul Meu de peste tine, iar ascultarea lui este apoi împlinirea lui în faptă din partea ta, în cele dinăuntru și în cele din afară apoi ale tale lucrări.

O, câtă povață aveți voi peste voi, măi fiilor! O, câtă și de sus, și de jos mereu! Cine mai are așa noroc pe pământ? Cine mai are ce aveți voi? Oamenii păcătuiesc pentru că nu au peste ei povățuitor și veghetor apoi pentru împlinirea povețelor, căci zadarnică este povața și povățuitorul dacă el nu veghează mereu apoi pentru ca să se facă faptă mereu povața cea pentru viață peste cei povățuiți, iar voi dacă aveți, cădeți la Domnul, fiilor, și mulțumiți-I cu suspin fericit în glas și în inimă, cu suflet mult mulțumiți Domnului pentru așa daruri peste voi mereu, căci vai vouă dacă primiți mereu din cer și n-ar fi să ascultați de cuvântul care vă poartă de mână ca să nu muriți, că iată cât de urât mor cei care n-au peste ei paznic din partea lui Dumnezeu ca să nu se lase spre moarte omul și spre șoapta diavolului, care l-a înșelat pe om în rai, de l-a făcut să piardă el fericirea și ziua lui de mâine în rai.

O, fii și fiice, apropiați-vă acum de peste tot lângă cuvântul sărbătorii de azi, că voiesc să vă botez în duhul luminii și să vă așez întru el apoi. Eu sunt lumina voastră atât cât sunt între voi cuvânt. Ioan, nașul Meu de botez, Îmi este martor din cer și stă la gura Mea și ia cu nesaț grăirea Mea în mijlocul proorocilor, și vă acoperă pe voi darul lui Ioan, darul cel din Dumnezeu peste el.

O, fiilor, o, fiilor, iată ce-a pățit omul în rai! A ascultat de șoapta diavolului și s-a pus apoi pe lucru și s-a ascuns apoi de lumină ca să nu-l vadă ea. S-a ascuns omul de Dumnezeu, dar i-am ieșit în cale Eu numaidecât și i-am cerut răspuns, iar el Mi-a spus ce-a făcut și Mi-a spus că s-a ascuns între el și femeia sa, între ei și diavolul ca să nu spună ceea ce Eu l-am întrebat ca să-Mi spună, și ca să nu rămână la întuneric fapta lui, și ca să dau cumva să repar ce mai putea fi reparat din ceea ce omul a stricat. I-am spus omului să-i fac altă femeie dacă ea a căzut spre ascundere prin diavolul invidiei asupra lui Dumnezeu, prin îngerul care a căzut din dregătoria lui de lângă Dumnezeu din pricina trufiei omului făcut de Dumnezeu, care apoi s-a văzut mare peste toate, singur mare, și s-a dorit el deasupra scaunului lui Dumnezeu cu gândul său, și, dând îngerii să-l slujească, s-au prăbușit din cer, și li s-a făcut oprire prin glas de arhanghel celorlalți îngeri, și au rămas îngerii ceilalți la locurile slujirii lor așa cum i-a pus Dumnezeu pe ei, și de atunci îngerul cel căzut și ceata lui îi învață pe oameni să se ascundă de Dumnezeu, și unii de alții să se ascundă apoi.

Vă învăț pe voi, cei de la sfârșit de timp, și vin pe pământ la voi și vă învăț cerește. O, nu căutați să vă îndeletniciți să aveți ascunderi unii față de alții și să vă pitiți cu ele apoi, iar dacă

aveți, părăsiți lucrarea lor, fiilor, părăsiți-o azi, ca să nu vă doară și să plângeți mâine, și ca să nu Mă doară pe Mine de la voi și pentru voi, când diavolul cel căzut din lumină va descoperi întinericul vostru cel pentru ascunderi, căci el vă învață, și tot el vă descoperă apoi, și așa își bate el joc de om după ce s-a prăbușit din cer din pricina dorinței de mărire a omului zidit de Dumnezeu la începutul cel sfânt al facerii omului.

O, măi fiilor, căutați să fiți mulțumiți așa cum sunteți, atât cât sunteți, cu cât aveți și puteți, și nu căutați după dorințe care să vă împingă să faceți pentru ele ascunderi, căci Eu, Domnul, numai în lumină lucrez, iar diavolul îi șoptește inimii omului să aibă dorințe și să lucreze pentru ele la întineric, departe de ochii și de slujirea celorlalți, căci pentru cele ce nu trebuiesc lucrate îi este rușine omului să le scoată la lumină când le lucrează, iar cei ce lucrează așa, sunt nefirești, și se vede bine și mereu acest nefiresc al lor și se vede mult, dar cei care au pe Duhul în ei văd pe cele lucrate în ascuns de cel ce se ascunde cu ele, și poartă durere și rabdă cel ce are pe Duhul, și plânge acesta lângă cel ascuns, plânge tainic, și nu are cum să-l ajute pe cel ascuns, care trebuie să se prefacă, bietul de el. Iată, așa au fost cei ce M-au răstignit. S-au prefăcut că sunt cei dreți ca să scape de Mine, căci Eu eram lumina și nu puteau ei cu lumina, din pricina celor ascunse ale lor, unii față de alții ascunse. O, așa sunt oamenii unii față de alții, și e numai diavolul pe pământ între oameni pentru ascunsurile lor. Diavolul, care i-a șoptit Evei pe ascuns, învățând-o să calce ascultarea de Dumnezeu, diavolul îi îndeamnă pe toți oamenii să aibă ascunderi unii de alții și de Dumnezeu, căci dacă oamenii nu-L văd pe Domnul, ei cred că nici Domnul nu-i vede când lucrează ei cu ascunsul, și iată, se pitesc copiii de părinții lor, părinții de copiii lor, frații de frații lor, soțul de soția lui, și soția de soțul ei, se pitesc unii de alții oamenii, unii în alții se pitesc față de ceilalți, unii de alții se ascund.

Vin pe pământ, vin Eu pe pământ să-Mi fac un popor creștin, un popor aparte și să-l învăț aparte, să-l învăț să iubească lumina și s-o lucreze pe ea zi și noapte la lumină, și să-i lucreze și ea pe ei, ca nu cumva să nu găsească Domnul credință pe pământ la arătarea Sa cea cu slavă mare și cu lumină fără de margini, iar cei credincioși dacă nu iubesc lumina întru toate între ei și ei, între ei și Mine, are atunci rost mare întrebarea pe care am pus-o Eu pentru venirea Mea între cei credincioși, căci am spus: *«Când va veni Domnul va mai găsi credință pe pământ?»*.

O, poporul Meu de peste tot, înfricoșează-te și alege-te numai cu lumina, fiule hrănit cu lumina vieții. Nu te zgârci să lași de la tine hrana cea care-ți întunecă mintea ca să te ascunzi cu tine însuși, ci îndeletnicește-te cu dragostea de Dumnezeu, cu care nu trebuie să te pitești, și trebuie să strălucești prin ea peste tot, împărțind din ea peste tot, căci ea intră peste tot ca și lumina, care le învederează pe toate și le scoate ca să fie știute și văzute, căci dragostea este plină de daruri cerești, fiilor.

Și dacă v-am învățat această mare învățătură a luminii și a vieții prin lumină, vă învăț încă, fiilor, vă învăț lucrarea rugăciunii neîncetate, ca să fiți voi mereu cei buni, căci cei ce se roagă neîncetat nu pot fi răi, nu pot fi neascultători. O, învățați rugăciunile pe de rost, Eu așa am povățuit acest popor, și de la începutul Meu cu el l-am învățat așa, iar dacă el M-ar fi ascultat și dacă ar fi ascultat și de trâmbița Mea din mijlocul lui, era numai cer pe pământ acum, și nu mai era întinericul care este acum peste tot pe pământ.

O, învățați să vă rugați neîncetat, fiilor, ca să puteți să vă faceți la vremea lor rugăciunile, chiar dacă aveți atunci de lucru cu grabă, căci treburile care dau deoparte rugăciunile și vremea lor, acestea se fac potrivnice lui Dumnezeu în voi, iar dacă vreți să iubiți cum se cuvine, faceți rugăciunile lucrând, dar trăindu-le pe ele și știindu-le, sau zidindu-le atunci, în vreme de greutate și de lucru mult, cât este el de făcut, ca mereu și tot mereu, neîncetat să-L lăudați pe Domnul, măi fiilor. O, fiți mai harnici pentru cele ce sunt de lucrat, dar toți să fiți mai harnici și toți odată, ca nu cumva să rămână multe nepuse în ordine din pricina negrijii de ele și a neunirii voastre pentru toate câte sunt de ordonat mereu și peste tot.

O, fiți cu tragere de inimă și cu rugăciune mereu. O, mereu, mereu Mă uit la voi. Nu fiți nepăsători niciunul față de lucrările Mele cu voi, față de toate, fiilor. Nu așteptați să fiți strigați, să fiți rugați, să fiți așteptați. Nu trageți să treacă timpul zilei fără să-l folosiți din plin de dimineața și până seara, cu rugăciunea împletit, fiilor, ca să vă fie ușoară viața și munca, că tot pe voi rămân cele nefăcute, că n-am pe alții, n-am argați pentru voi, dar să nu cârțiți, să nu vă scuturați de datorii, căci daruri multe trebuie să aveți, și să lucrați cu ele înaintea Mea nu o zi-două, ci mereu, fiilor, mereu ca și Mine, căci Eu mereu lucrez.

O, căutați să nu vorbiți urât unii peste alții. O, căutați să nu vă judecați față în față, să nu puneți vina unii pe alții, căci dacă faceți așa sunteți între cei trufași, fiilor. Ștergeți-vă vina prin mărturisirea ei, ca să fiți fără de vină înaintea Mea și înaintea diavolului, fiilor. El când vă știe cu vină la Mine, vine și-Mi face sâc, cum că sunteți de partea lui cu faptele, iar Eu plâng atunci, și vin și Mă rog de voi să vă alegeți de partea Mea, și să vadă diavolul aceasta.

O, fiți ascultători la ceea ce vă spun Eu, fiilor. Voi dacă ați venit și v-ați dat Domnului, sunteți apoi din Dumnezeu, nu mai sunteți din lumea aceasta sau din neamul din care v-ați tras ca să veniți să fiți ai Mei apoi. O, nu stați ruși în două, nu stați împărțiți lângă Mine, ci stați pe de-a-ntregul ai Mei și numai ai Mei. Altminteri vă faceți vouă rău prin neîntregirea voastră lângă Mine și vine diavolul și vă desparte de Mine, sau le faceți rău celor din care v-ați desprins ca să veniți să fiți ai Mei.

Fiilor, fiilor, pe calea creștinismului nu mai are pe nimeni creștinul, decât pe Domnul și pe frații Domnului. Pe calea aceasta sfântă se stă numai ca Dumnezeu, și Mă doare de la unii din voi că nu puteți să stați cumiți, că n-ați înțeles ce înseamnă pentru om nașterea cea de sus, și că nu mai este din lumea aceasta cu obârșia lui cel ce se lasă născut de sus. V-am îndemnat mereu să treceți din trup în duh, dar voi trebuie să înțelegeți creștinește și cerește, că iată, Mă doare că este deosebire între cel ce are nume de creștin și cel ce are fapta și viața de creștin. E deosebire între creștin și ucenic, fiilor, iar dacă cel ce vine să se nască de sus nu se face ucenic apoi, el face ca Petru care dădea să-și aibă grijă de ai săi după trup. O, dacă nu poți ca Domnul, rămâi în lume cu nume de creștin, și mai mult nu, căci cu Mine merg ucenicii, nu cei nedezlipiți de trupul lumii, și iată, e de învățat această ascultare ucenicească a celor ce se nasc din Dumnezeu. Am avut familii de creștini care și-au dat la mănăstire fiii sau fiicele și se duceau la ei părinții, și n-a mai rămas nici unul din aceștia cu Mine după ce s-au dus spre viață mănăstirească. O, nu așa este cu ordinea cea de sus pentru cel ce vine să fie ucenicul Meu. Acest popor trebuie să fie deosebit de orice fel de călcare a orânduielilor sfinte pentru cei ce se nasc de sus, că iată câtă suferință Mi-au făcut mereu cei ce n-au voit să se nască de-a binelea, și născuți de sus să rămână ei apoi, să rămână numai ai Mei, ucenici ai Mei cu lucru peste ei, și nu fără de lucru sfânt ucenici.

Și iată-l pe ucenicul Meu, pe Ioan, Botezătorul Meu, cum vă grăiește el vouă în ziua lui de serbare, iar voi să învățați de la el, căci el Îmi este ucenic, fiilor. Amin.

— O, Doamne, Mieluș ascultător al Tatălui și al nostru, al celor ce suntem ai Tăi pe pământ și în cer! O, Doamne, Învățătorul meu, privește sfinților ai spus Tu s-o aibă în chipul și în asemănarea lor cei ce vin să se boteze cu Duhul Sfânt prin cuvântul Tău de naștere din nou a omului, Doamne Învățător. Mare este lucrarea celor ce trebuie să se asemene Ție și sfinților Tăi. Mult și mereu trebuie să lucreze ei la priveștea lor înaintea cerului și înaintea oamenilor și unii înaintea altora, Doamne. Frumos îi mai învață pe fiii și pe fiicele poporului Tău cei care Îți stau porți de intrare a Ta în mijlocul fiilor Ierusalimului nou, poporul Tău cel de azi, hrănit de Tine cu cuvântul, Doamne Învățător. Privirea și grăirea dintre ei, mișcarea trupului și a duhului lor, ascultarea și dăruirea lor, cu acestea sunt mereu povățuiți cei ce au venit spre nașterea lor cea de sus, aici, lângă izvorul cuvântului Tău, de unde vin mulți și Te iau cuvânt și învață din el spre nașterea lor din Dumnezeu.

O, ce frumos, ce bine este să fim aici și să facem casă aici și să avem casă cu ei, aici, Doamne Învățător! N-avem unde să ne mai aciuăm pe pământ. Nu ne-a mai lăsat omul parte

lângă el. Să fim aici e bine. Să lucrăm mult aici și să fim aici, Doamne. O, atât de întreg, atât de măreț ai grăit azi, în ziua mea de serbare, peste fiii și fiicele poporului de peste tot ai cuvântului Tău. Toți să se scoale bine și să se măsoare bine cu toată povața Ta cea de azi, și să-și îndrepte viața cei ce nu și-au îndreptat-o încă. Toate cuvintele Tale să se audă peste tot, căci sunt ele spre viața oamenilor, nu numai spre viața fiilor lui Dumnezeu, iar fiii lui Dumnezeu sunt cei ce fac voia lui Dumnezeu ieșind din lumea aceasta și stând cu Tine, numai cu Tine, numai în Tine, Doamne. Eu sunt ucenic, așa m-ai numit, căci așa m-ai învățat să fiu, și sunt pentru că Te-am ascultat mai presus de fire, și tot așa Te-am și urmat, și tot așa Te-am și iubit. Să nu spună nimeni că eu am fost Ioan Botezătorul și unul am fost și că nu pot oamenii să fie ca mine. O, e fățarnicie în cei ce dau să spună așa. Când spune Domnul e una, iar când spune omul nu e tot la fel, ci e bine să nu spună omul, și e bine să fie omul ca Dumnezeu, asemenea lui Dumnezeu și sfinților Lui, așa cum Tu ai spus peste cei ce-Ți văd lucrarea și-Ți știu slava, Doamne, căci ai spus despre ei: «Vor fi asemenea Lui și Îl vor vedea cum este».

O, Te doare de cei ce aștepți zadarnic lângă ei și nu mai poți să-i vindeci pe ei. O, cum să nu Te doară de cei ce nu stau frumos în trupul Tău cel sfânt? O, cum să nu Te doară de la ei și de ei, de cei ascunși de lucrarea luminii, Doamne? Se vede în cuvântul Tău rana Ta, și nu se îndură de Tine ca să nu-Ți mai facă rană cei nedesăvârșiți pentru ascultare, Doamne. Îi rog pe toți cei care s-au adus să fie lângă Tine, îi rog să-i doară de Tine și să-Ți vindece durerile și ranele, și să-și vindece ei greșalele cu care Te umilesc pe Tine atât de mult, atât de mult, Doamne Învățător. O, cât de mult ar fi să caute cei ce au căzut în mari greșeli, să se despartă de ele acum, să le dea de la ei, căci Te țin pe Tine umilit, Doamne. Tu ești Mieluțul Cel milos, Cel blând, Cel ce suferi fără să pedepsești, dar omul se pedepsește singur, că își strânge pedeapsă multă și nu se teme nici până în ziua când ea îl va prinde sub ea.

O ai grijă de poporul cuvântului Tău, Doamne, Învățătorul meu! Învăță-l pe el vindecarea lui și a Ta. Amin.

— Cu răbdare mare Mă port, o, ucenicele botezător. Nașterea cea de sus o lucrez mereu peste cei ce se lasă sub ea. Pentru nașterea de sus a omului am venit, și plâng în cuvânt după om, și pe urma lui Mă port și suspin.

Să Mă auzi, măi poporul Meu! Să Mă auziți, peste tot strig și peste toți, și să vă fie milă de Mine și de voi și să vă îndreptați cu chip sfânt statul vostru în Mine, căci Eu, Domnul, trebuie să am popor sfânt. Cel ce nu voiește să fie sfânt, acela pleacă de lângă Mine, dar cel ce voiește cu Mine, pe acela Eu îl ajut și îl țin de mână și îl port, iar el să Mă iubească și să Mă asculte desăvârșit ca un ucenic credincios și să Mă bucure cu lucrarea lui lângă Mine, ca și Eu să-l bucur pe el cu lucrarea Mea peste el.

Acum îți dau urarea Mea: Pace ție, poporul Meu! Sunt Domnul Învățătorul, iar tu să fii ucenic și să pui peste tine învățătura Mea, învățătura lui Dumnezeu, o, popor al cuvântului Meu cel de azi, cel de la venirea Mea de azi pe pământ cuvânt.

O, cine mai are pe pământ ceea ce aveți voi, fiilor? O, pace vouă! Pace vouă, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2013